

Freixeneda de Can Roca

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 9. Parcel·la 14
Emplaçament Veïnat de Can Roca
Alçada: 49

Coordenades:

Latitud: 41.73513
Longitud: 2.67275
UTM Est (X): 472786
UTM Nord (Y): 4620420

Classificació

Número de fitxa 08082 - 46
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Els darrers temporals han causat la caiguda d'algunes de les branques.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08081A009000140000BR
Fitxes associades:
[Can Roca](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 23/12/2021 - 11:43

Descripció

Al davant de Can Roca, en direcció sud transcorre el torrent homònim de la casa. En aquesta zona, planera i humida, s'hi localitza una freixeneda adulta de fulla gran (*Fraxinus excelsior*). És un arbre de la família de les oleàcies, que supera els vint-i-cinc mestres d'alçada, però que en bones condicions pot arribar a la quarantena de metres. El tronc, generalment és recte, tot i que en alguns dels exemplars amb el pas dels anys s'han hagut de tallar branques. En el cas de l'escorça dels exemplars joves, és llisa i grisenca, però en els arbres adults és tota clivellada. La fusta és de color groc pàl·lid rosat, molt dura i elàstica.

Les branques són ascendents. Els branquillons gruixuts, puntejats. Els borrons, són grossos, rabassuts i de color fosc. Les fulles són caduques i compostes; mesuren entre vint i trenta centímetres de llargària, de nou a tretze folíols. El marge és dentat.

Estant disposats de forma oposada i són de color verd fosc brillant a l'anvers, però més pàl·lids al revers. Els colors durant la tardor varien entre el groguenc i marronós; malgrat encara perduri el verd, van caient al terra formant veritables tapissos.

La floració, generalment es produeix entre els mesos de març, abril i maig. Es propaga per llavors, tot i que artificialment es pot arrelar a través d'esqueixos. En bones condicions, acostuma a viure uns 150, però no acostuma a sobrepassar els 200.

Observacions:

Per la seva elasticitat i duresa, la seva fusta, pot ser emprada en ebenisteria i torneria, per fer trineus o mànecs d'eines i raquetes de jugar a tennis. Tradicionalment, la fulla s'aprofita com a farratge d'hivern per al bestiar. Com a planta medicinal és emprat com a antiinflamatori, laxant i diürètic.

Història

El freixe, en els països del Centre d'Europa està considerat com un arbre amb poder. La creença fa que es les serps, símbol del mal, fossin repel·lides per les fulles. Per aquest motiu, en alguns rituals d'aquests països, es dibuixa un cercle amb una branca de freixe, traçant així una àrea de protecció.

En la mitologia grega, sobretot el freixe de flor, les Melíades, eren les nimfes dels freixes. S'originen de la sang d'Urà que va caure sobre Gea quan Cronos el va mutilar. Són germanes de les Fúries, dels gegants i d'Afrodita. En record del seu naixement, les llances dels homicides es fabricaven amb fusta de freixe.

En la mitologia nòrdica, el freixe, simbolitza l'arbre de la vida, i de la seva escorça va néixer Ask, el primer home; mentre que Embla, la primera dona, naixeria d'un om. Aquesta primera parella engendraren la resta.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

PARRAMON BLASCO, Jordi (1997). Diccionari de la mitologia grega i romana. Barcelona: Edicions 62.

PASCUAL, Ramon (1994). Guia dels arbres dels Països Catalans. Barcelona: Pòrtic Natura.

PHILIPS, Roger (1985). Los árboles. Sant Fost de Campsentelles: Editorial Blume.

